

[Pelle Voigt]

Men jeg synes, det er interessant også at mærke sig de bemærkninger, som hr. Lasse Budtz knyttede til sit forslag, og dem er vi meget enige i. Vi mener, at så meget som muligt af dette materiale må kunne behandles i Forsvarsudvalget, må kunne behandles i folketingsalen og altså, som jeg tidligere nævnte det over for ministeren, må kunne offentliggøres på ganske samme måde, som det sker i den vesttyske forbunds dag.

Forsvarsministeren (Collet):

Jeg synes, det var overordentlig festligt her at høre en aldeles ikke nytilltrådt ordfører for Socialistisk Folkeparti komme med den sidste svada. Den detaljeringsgrad, som hr. Pelle Voigt omtaler i det vesttyske materiale, som han fremlagde heroppefra, genkender jeg faktisk i dokumenter, som kan læses af enhver, og som fremlægges i fuld åbenhed.

Hvis man læser forsvarsministerens årlige redegørelse fra 1983, vil der være et meget betydeligt materiale til hr. Pelle Voigts disposition. Der redegøres detaljeret for – ligesom hr. Pelle Voigt også gjorde rede for for et øjeblik siden – hvilke amerikanske eskadriller det drejer sig om, hvor mange det er – 5 står der. Og hvor skal de være? Ålborg, Karup, Vandel og Skrydstrup. Det står alt sammen her. Vi ser på hærstyrkerne: Hvor mange mand er der? Hvor kan den indsættes? Det står der også. Styrker, som er tildelt Nordregionen som helhed: Der omtaler man den amerikanske Marine Amphibious Force på 40.000 mand med tilhørende fly. Der står masser af oplysninger fuldstændig magen til dem, som hr. Pelle Voigt for et øjeblik siden fortalte at man kan få i Vesttyskland. Men det er da klart, at man i Vesttyskland ikke vil gå så langt i informationerne, at det skader landets sikkerhed.

Derfor vil jeg gerne vende tilbage til – hvad jeg også sagde i mit sidste indlæg – at man behandler en generel paraplyaftale i selve salen, men der er ikke tale om, at man detaljeret ned til den mindste grænse orienterer Forbundsda- gen eller den tyske befolkning, så jeg må indrømme, at jeg stiller mig fuldstændig uforstående over for hr. Pelle Voigts betragtninger om, at vi skulle have større hemmelighedskræmmeri her end i Vesttyskland.

Jeg anbefaler redegørelsen til læsning, og jeg tror, at hr. Pelle Voigt med det kendskab, jeg

har til hans grundighed i det parlamentariske arbejde, må have læst, hvad der står i forsvarsministerens årlige redegørelse fra 1983. Jeg vægrer mig ved at tro, at hr. Pelle Voigt ikke har læst den.

Og så ser jeg frem til at kunne give ordentlige og pæne svar på hr. Pelle Voigts spørgsmål, som det nu er bebudet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg bad om en kort bemærkning, for jeg synes ikke, forsvarsministeren skal være i tvivl om, at det svar, han tidligere gav mig vedrørende § 19, stk. 1, faktisk var ganske ved siden af. Det, jeg spurgte om, var ikke, om Folketinget i en given situation skulle godkende tilkaldelse af fremmede tropper og forstærkninger; det var jeg heldigvis ikke i tvivl om, det står oven i købet i forsvarsministerens egne redegørelser.

Nej, det, jeg spurgte om, var, om selve aftalerne, som vi altså ikke hidtil har kunnet se heller i Det Udenrigspolitiske Nævn, ikke også var omfattet af § 19, stk. 1. Det synes jeg er et langt mere interessant spørgsmål, for hvis det er sagen, skal de faktisk fremlægges også i Folketinget, så er det ikke nok med Det Udenrigspolitiske Nævn. Det synes jeg vi må have afklaret i den kommende tid, og det vil jeg i hvert fald meget gerne bidrage til at få oplyst.

Så vil jeg blot føje til, at forsvarsministeren er altså åbenbart i tvivl om, hvad vi andre kan få ud af en procedure svarende til den vesttyske. Jeg ville være ganske tilfreds, hvis forsvarsministeren ville følge helt de samme principper som i Vesttyskland, så tror jeg vi ville komme et ganske pænt skridt ad vejen. Det synes jeg forsvarsministeren skulle overveje.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Jørgen Estrups overordentlig relevante spørgsmål til forsvarsministeren, et spørgsmål, som jeg også selv rejste.

Så vil jeg sige, at jeg synes altså ikke, man bliver mindre bekymret af at høre forsvarsministerens svar og henvisninger til åbenheden heroppefra, for hvad var det, forsvarsministeren talte om? Forsvarsministeren talte om flyforstærkningsaftalerne fra 1976 og de øvrige afta-